

Φώτης Κόντογλου - Η Μελαγχολία των Παλαιολόγων

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Τον καιρό που δούλευα στον Μυστρά, τύχαινε πολλές φορές να βρεθώ μοναχός μέσα στην Περίβλεπτο.

Τ' απόγεμα η εκκλησία σκοτεινίαζε κι αγρίευε. Από πάνω από την σκαλωσιά άκουγα πατήματα. «Κανένα φάντασμα θα περπατά», συλλογιζόμουνα, και γύριζα το κεφάλι μου πάντα κατά το μέρος που στεκόντανε ζωγραφισμένοι οι στρατιώτες και οι πολεμάρχοι. Στεκόντανε στη σειρά ένα γύρο, λίγο ψηλότερα από το χώμα, οι περισσότεροι με βγαλμένα μάτια, τρυπημένοι στο στήθος, πολλοί απ αυτούς κομματιασμένοι από τις σπαθιές. Σε πολλά κεφάλια είχε απομείνει γερό ένα μάτι μοναχά, μα κείνο το μάτι έβλεπε σαν δέκα ζωντανά. [\(περισσότερα...\)](#)